

Beste sponsors, donateurs en belangstellenden...

We starten dit jaarverslag met een samenvatting van de situatie in Myanmar. We putten in deze inleiding uit diverse bronnen, zoals artikelen van Minka Nijhuis en informatie van de websites van Amnesty International, Stichting Vluchteling en de VN. We hebben ons verslag aangevuld met recente ontwikkelingen. Het is allesbehalve een vrolijk verhaal, maar het móet verteld worden en laat zien dat onze hulp meer dan ooit nodig is.

Korte geschiedenis

In 1962 greep het leger in Myanmar de macht en regeerde tot 2011 met harde hand. Tijdens opstanden in 1988 verscheen Aung San Suu Kyi ten tonele. Toen de junta in 1990 verkiezingen organiseerde, won haar partij, de National League for Democracy (NLD), met grote meerderheid. De junta erkende de verkiezingsuitslag niet en plaatste haar onder huisarrest. Ze groeide uit tot boegbeeld van vrijheid en democratie.

In 2010 won de NLD opnieuw en kwam er een regering onder haar leiding. Vanaf dat moment ging het beter in Myanmar. Hoewel het leger achter de schermen de touwtjes nog in handen had, was er meer vrijheid. Het voorheen zo gesloten land, opende zich: er kwamen meer toeristen, buitenlandse bedrijven investeerden er en de jonge generatie groeide op met meer vrijheid en kansen.

In 2020 won de NLD wederom met overmacht, maar de militairen waren bang hun macht te verliezen. Daarom pleegden ze op 1 februari 2021 een staatsgreep. Suu Kyi en andere politici werden gevangengezet. Generaal Min Aung Hlaing riep

zichzelf uit tot leider van het land. Hij is ook verantwoordelijk voor de vervolging van de Rohingya en andere etnische groepen.

Burgeroorlog of volksofstand?

Met name de jonge generatie, die even had kunnen proeven van iets van vrijheid en democratie, kwam in opstand. De vreedzame protesten werden hard neergeslagen. Hoewel Myanmar een lappendeken van etnische minderheden is en een geschiedenis kent van conflicten, is de gewapende strijd die losbarstte allesbehalve een burgeroorlog. Het is een volksofstand! Oude en nieuwe verzetsgroepen vechten - deels verenigd - tegen één gezamenlijke vijand: het Myanmarse leger.

Humanitaire crisis

De gewapende strijd zorgde voor een humanitaire crisis. De economie stortte in, met een ernstige voedselcrisis tot gevolg. Het zorgsysteem staat onder zware druk door uitbraken van ziekten als corona en cholera. Begin 2025 werd het land getroffen door een zware aardbeving in de regio's Mandalay en Sagaing. Volgens de VN verloren 3.800 mensen het leven en raakten 5.000 mensen gewond. 50.000 gebouwen en huizen raakten zwaar beschadigd en 200.000 mensen werden dakloos. Nog steeds verblijven velen in provisorische onderkomens. De combinatie van geweld, armoede, ziekten en de natuurramp maken de situatie in Myanmar nijpender dan ooit. Enkele feiten op een rij:

- 22 van de 55 miljoen inwoners zijn afhankelijk van hulp;
- 4,3 miljoen mensen zijn ontheemd in eigen land;
- 1,5 miljoen mensen zijn op de vlucht (o.a. naar Bangladesh en Thailand).

STICHTING CARE ♥ FOR CHILDREN

De strijd verplaatst zich

De machthebbers in Myanmar krijgen steun van hun bondgenoten China en Rusland. Zij steunen de junta financieel en militair. Bijvoorbeeld met vliegtuigen, waarmee luchtaanvalen worden uitgevoerd op burgerdoelen als scholen en ziekenhuizen. Toch heeft het leger lang niet overal meer de overhand. Het platteland is grotendeels in handen van gewapende verzetsgroepen. De gevechten vinden steeds vaker rond de grote steden plaats.

De kracht van samenwerken

Nadat Suu Kyi en haar collega's zijn opgesloten door de militairen hebben de verzetsgroepen een nieuwe staat opgericht. De regering van nationale eenheid (NUG) is gevormd door een groep afgezette volksvertegenwoordigers en hun medestanders. De regering bestaat uit 17 ministeries. Sommige opereren vanuit de staten, andere vanuit de buurlanden of vanuit het Westen. President Duwa Lashi La verblijft in een bevrijd gebied in het noorden. Internationaal is de NUG nauwelijks bekend. Er zijn vertegenwoordigers in het Westen, maar zonder officiële diplomatieke status.

Een federale staat zal in de toekomst moeilijk te realiseren zijn. Oude politici uit de partij van Suu Kyi beschouwen zich

namelijk als de échte leiders en tonen weinig bereidheid tot samenwerking en democratisch overleg. In het verleden verloren veel jongeren en etnische minderheden om die reden al het vertrouwen in de partij van Suu Kyi.

‘Winnen is het makkelijkste deel van de strijd. De moeilijkste tijd komt daarna’, vertelt een activist in een artikel van Minka Nijhuis. Hij vreest voor verdeeldheid, gebrek aan democratische instituties en gebrek aan geloofwaardig leiderschap. ‘We moeten ons hier nu al op voorbereiden. We zijn al laat.’

Verkiezingen

Momenteel zijn er verkiezingen in Myanmar. Dat zou hét moment moeten zijn dat de bevolking haar stem kan laten gelden en het regime kan veranderen. Maar in werkelijkheid is er geen verkiesbaar tegengeluid tegen de junta. De NLD is verboden, de NUG wordt niet erkend en de kleinere partijen kunnen geen verschil maken. Bovendien is wettelijk vastgelegd dat sowieso 25% van de stemmen naar het leger gaat. Stemmen heeft dus geen zin. De militaire regering zet de bevolking echter onder druk om toch te gaan stemmen en brengt bussen vol mensen naar de stembureaus. Werknemers van overheidsorganisaties moeten kunnen bewijzen dat ze gestemd hebben, anders worden ze ontslagen. En kritiek hebben op de verkiezingen is strafbaar gesteld. Een uitzichtloze situatie!

Spiraal van armoede

De militaire onderdrukking en de daaruit voortkomende volksofstand hebben het land naar de afgrond geleid. Fabrieken en winkels moesten noodgedwongen hun deuren sluiten, hotels en restaurants hadden geen gasten meer, plattelanders mochten hun landbouwproducten niet meer verhandelen in de stad en ga zo maar door. Veel mensen zijn werkeloos en dagloners hebben in de afgelopen vijf jaar nauwelijks inkomen gehad. Diefstal is inmiddels aan de orde van de dag, terwijl dat eigenlijk niet in de aard van een boeddhist zit. Internationale hulp wordt nauwelijks toegelaten. Handelslijnen, geldstromen, energietoevoer en internet staan onder de controle van de junta. De bevolking is aan haar lot overgelaten.

Onze positie

Wij blijven ons als stichting ondanks alles richten op onze twee weeshuizen in Minethouk en proberen dat zo goed mogelijk te doen. We hebben geen overheidsbemoeienis en wij houden ons afzijdig van de politiek.

STICHTING CARE ♥ FOR CHILDREN

NOODKREET – HELP ONS!

Voordat we uitgebreid verslag doen van de gang van zaken in de twee weeshuizen in het afgelopen jaar, willen we inzoomen op de financiële positie van stichting Care for Children.

Een stukje geschiedenis: Het initiatief voor het oprichten van stichting Care for Children kwam in 2002 van Cor Visser (†). In december 2007 overleed Cor plotseling. Dat was een groot verlies voor de stichting. Omdat hij gemiddeld zes maanden per jaar in Myanmar was, regelde hij alles ter plaatse. Simon Goede (†) was 18 jaar lang de secretaris van de stichting en regelde, ook na het overlijden van Cor Visser, alle zaken in Nederland. Gezien zijn fysieke gesteldheid werd het in 2019 tijd om het stokje over te dragen. Het bestuur bestond toen nog slechts uit interim voorzitter Maria Overmars en secretaris/penningmeester Simon Goede.

Het bleek echter niet gemakkelijk te zijn om nieuwe bestuurders te vinden. Simon nam contact op met de bestuurders van stichting World Child Care. Die stichting is ook al jaren actief in Myanmar. Na twee intensieve gesprekken is het bestuur van die stichting akkoord gegaan met het overnemen van de taken van Care for Children.

Vanaf 1 januari 2020 wordt het bestuur van stichting World Child Care én stichting Care for Children officieel gevormd door Lucas Harms (voorzitter), Nico Schoenmakers (secretaris) en Camiel van der Heiden (penningmeester). De vaste projectvrijwilliger is Frederique Schoenmakers - de Groot.

Tijdens de gesprekken met het oude bestuur heeft het nieuwe bestuur aangegeven alle taken te willen overnemen, maar niet actief donateurs, sponsors en fondsen te kunnen werven. Dit omdat ze hun handen vol hebben aan de andere stichting. Op dat moment zag de financiële positie van Care for Children er nog goed uit, met € 179.000 op de bank. In 2020 kwamen de sponsorinkomsten van zo'n dertig private donateurs uit Landsmeer en omgeving, van de PKN Diaconie in Landsmeer en van bevriende stichtingen. Toen al waren er jaarlijks onvoldoende inkomsten om de uitgaven in Minethouk te dekken.

Om de exploitatie van de twee weeshuizen rond te krijgen, is elk jaar zo'n € 30.000 nodig. De inkomsten zijn langzaam teruggelopen. Dit jaar kwam er nog maar € 8.000 binnen. Stichting Eekhoorn, die Care for Children elk jaar steunde, is in 2025 opgehouden te bestaan. Het donateursbestand uit Landsmeer en omgeving vergrijsd en wordt steeds kleiner. Het eigen vermogen van de stichting bedraagt op 1 januari 2026 nog € 89.000.

Als er niks verandert, betekent het concreet dat we het project in Minethouk nog drie jaar kunnen steunen met een bijdrage van € 30.000. Daarna is het geld op. De consequentie is dat de weeshuizen dan zullen moeten sluiten en dat er voor 65 (wees)kinderen een ander onderkomen gezocht moet worden. Het betekent ook dat de vier stafleden hun baan verliezen.

Weeshuisvader U Tet Tun en kokkin Daw Mya Sein hebben hun pensioengerechtigde leeftijd bereikt. We kunnen hen een bescheiden geldbedrag meegeven. U Bran Saing, staflid van het jongenshuis en Daw Nilar Aye, staflid van het meisjeshuis, zullen allebei ander werk moeten zoeken.

Voorheen konden de twee weeshuizen zelf wat inkomsten genereren, door toeristen te ontvangen. Maar sinds de coronacrisis en de militaire coup komen er nauwelijks nog toeristen naar Myanmar. Daarnaast is de inflatie in vier jaar tijd opgelopen tot 400%.

Voor ons als bestuurders is het bijna onmogelijk om nieuwe sponsors te vinden. Dat lukt ons ook niet voor de andere stichting. Dat heeft twee redenen. Enerzijds is Myanmar al ruim acht jaar negatief in het nieuws. Hierdoor is het moeilijk om scholen en organisaties in Nederland bereid te vinden om sponsoracties op te zetten. Anderzijds hebben de coronacrisis en de oorlogen in Europa de focus van het steunen van mensen in nood verlegd van ontwikkelingslanden naar Europa. Dat is logisch.

We zeggen vaak tegen elkaar: Waren er maar twee grote sponsors die ons jaarlijks met € 10.000 zouden willen steunen. Dat kunnen donateurs, stichtingen, organisaties of bedrijven zijn die weten dat hun geld goed terecht komt en ons voor meerdere jaren belangeloos willen steunen. Dan krijgen we de exploitatie rond! Tet Tun en zijn staf zijn op de hoogte van de financiële situatie en maken zich grote zorgen. Ook ons als bestuurders gaat het aan het hart.

Kunt u helpen, weet u iemand of kunt u ons met iemand in contact brengen? Laat het ons dan alsjeblieft weten. Help ons en daarmee de 65 (wees) kinderen in Minethouk!

STICHTING CARE ♥ FOR CHILDREN

Lichtpuntjes

Naast alle ellende in Myanmar zien we gelukkig ook lichtpuntjes. De bevolking is enorm veerkrachtig, heeft een grote overlevingsdrang, werkt hard en is hulpbereidheid. In tegenstelling tot veel regio's in Myanmar is het rondom het Inle Lake in midden van het land betrekkelijk rustig. Dat geldt ook voor het dorp Minethouk, waar onze twee weeshuizen gelegen zijn. De overheidsschool aldaar is in 2025 het gehele jaar geopend geweest. Dat betekent dat onze 65 weeskinderen volop onderwijs konden genieten. Daarnaast konden jongeren zich oriënteren op hun toekomst en verder studeren. Daarover later meer.

Samenstelling van de groep

In onze weeshuizen wonen nu in totaal 65 wezen, half-wezen en kinderen uit zeer arme gezinnen. Afgelopen jaar waren er dat nog 95. Gelukkig heeft onze weeshuisvader Tet Tun voor 30 kinderen een ander onderkomen kunnen vinden.

- Van de 35 meisjes in het meisjeshuis zijn er 20 wees en 13 half wees. De overige 2 hebben weliswaar beide ouders, maar die ouders kunnen niet voor hen zorgen.
- Van de 30 jongens in het jongenshuis zijn er 10 wees en 15 half wees. De overige 5 hebben weliswaar beide ouders, maar die ouders kunnen niet voor hen zorgen.

De meisjesgroep

De jongensgroep

De staf

Wil je al stichting goed kunnen functioneren dan moet je kunnen bouwen op je staf ter plaatse. We prijzen ons gelukkig dat deze samenwerking uitstekend is. De meisjes en jongens in de twee weeshuizen vormen een warme en hechte gemeenschap. Alles loopt op rolletjes. Er is discipline, maar er is ook tijd voor plezier. De kinderen hebben allemaal hun taken en helpen goed mee. De staf bestaat al jaren uit:

U Tet Tun
Weeshuisvader
en hoofd van beide huizen

Daw Mya Sein
Kokkin voor beide huizen

U Bran Saing
Staflid van het jongenshuis,
Taken: computerleraar,
toezicht en gezondheid

Daw Nilar Aye
Staflid van het meisjeshuis
Taken: wiskundelerares,
toezicht, gezondheid en tuin

Projectvrijwilligers

Door de militaire coup komen er geen buitenlanders meer naar Myanmar. Daardoor hebben we sinds 2020 geen vrijwilligers meer kunnen verwelkomen in Minethouk. Dat is jammer, want zij organiseerden leuke activiteiten en ontwikkelden nieuwe initiatieven. Voor de kinderen was hun komst telkens weer een feestje. Hopelijk is dit in de toekomst weer mogelijk.

STICHTING CARE ♥ FOR CHILDREN

Het meisjeshuis

Om u een beeld te geven van het meisjeshuis en de omgeving, hebben we wat beeldmateriaal toegevoegd aan dit jaarbeeld. Op de foto's hieronder ziet u het meisjeshuis. De kinderen staan op het punt om naar overheidsschool te gaan, die gelegen is in het dorp Minethouk.

Naast het gebouw bevindt zich de keuken, waar dagelijks gekookt wordt voor de meisjes én de jongens. Per toerbeurt helpen de oudere meisjes onze kokkin Daw Mya Sein mee. Het gaat er gezellig aan toe.

De keuken bij het meisjesweeshuis is donker. De kinderen kiezen er vaak voor om buiten de voorbereidingen te treffen, zoals het snijden van groente.

Rijst, vlees, vis en olie worden op de lokale markt gekocht. Groente en fruit komen veelal uit eigen tuin. Rondom de huizen is genoeg ruimte om dit te verbouwen. Omdat de huizen aan de oever van het Inle Lake liggen, is de grond er vruchtbaar en is de opbrengst groot.

De meisjes vinden het leuk om Daw Nilar Aye mee te helpen bij het tuinieren. Dat geldt ook voor de jongens. Ze doen alles: spitten, aanplanten, watergeven, onkruid wieden en oogsten.

De meisjes eten allemaal samen in de grote eetruimte. Die is gelegen naast de keuken van het meisjeshuis. Voor de maaltijd is er een moment van stilte en danken de kinderen voor wat hen toekomt. Er wonen zowel boeddhistische als christelijke kinderen in de weeshuizen. De kinderen gaan respectvol met elkaar om.

STICHTING CARE ♥ FOR CHILDREN

De kinderen slapen in grote slaapzalen met stapelbedden. Ze hebben allemaal een kist met kleding en persoonlijke spullen.

Het jongenshuis

Het jongenshuis ligt op loopafstand van het meisjeshuis. Qua bouw lijken beide huizen sterk op elkaar. Het gebouw heeft een aantal grote ruimtes, waar de jongens kunnen studeren, computeren, recreëren en televisie kijken.

Als de kinderen naar de overheidsschool gaan, dragen ze een schooluniform. Dat is gebruikelijk op alle scholen in Myanmar. Het zorgt ervoor dat iedereen gelijk is en er verzorgd uitziet. In de weeshuizen dragen de kinderen gewoon vrijetijdskleding.

Bijlessen

De meisjes en jongens krijgen dagelijks bijles in onder andere Engels, lezen, wiskunde en computergebruik. Naast een bijleslokaal is er ook een computerlokaal, waar instructie gegeven kan worden.

STICHTING CARE ♥ FOR CHILDREN

Bijzonder in Myanmar is dat de meisjes vaak iets beter Engels spreken en wat minder verlegen zijn dan de jongens.

Middelbare schooldiploma

In maart 2025 hebben twee leerlingen eindexamen gedaan voor de middelbare school en hun diploma behaald.

Vocational trainings

Vijf meisjes en twee jongens hebben in 2025 deelgenomen aan een vocational training. We zouden dat in Nederland beroepsstage noemen. De meisjes hebben stage gelopen in een kledingatelier, waar ze hebben leren naaien en weven. De jongens hebben in een werkplaats meegedraaid waar scooters gerepareerd worden.

Studeren aan de universiteit

Meisjes en jongens die goed kunnen leren, kunnen in de stad Taunggyi naar de universiteit. Er zijn daar verschillende mogelijkheden. Eén meisje gaat nu voor het tweede jaar naar de medische universiteit in de stad Taunggyi. Eén jongen gaat daar voor het eerste jaar naar de technische universiteit. Drie meisjes doen een studie aan de deeltijduniversiteit. De kosten voor studies zijn enorm gestegen in Myanmar. Het is belangrijk dat we de studies van de kinderen kunnen blijven steunen.

Vrijtijdsbesteding

Natuurlijk is er ook tijd voor recreatie. De meisjes en jongens houden van voetballen, zwemmen, gymnastiek, zingen, tekenen, knutselen, computerspelletjes spelen en televisie kijken. De verjaardagen van de kinderen worden ook gevierd.

Toekomstplannen

De weeshuisvader stuurt ons elk jaar zijn toekomstplannen en zijn dromen. Sommige zaken zijn uitvoerbaar en andere zaken zijn helaas niet mogelijk.

De wensen wat betreft onderhoud willen we graag inwilligen. We vinden het als stichting belangrijk dat de beide weeshuizen en de bijgebouwen in een goede staat blijven. Omdat er in 2022 groot onderhoud had plaatsgevonden, hoefde er in de jaren daarna alleen klein onderhoud plaats te vinden.

Inmiddels zijn een aantal plafonds aan vervanging toe. Dat is een deel van het plafond in het jongenshuis en het plafond van de keuken naast het meisjesweeshuis. De weeshuisvader laat offertes maken.

Eigenlijk kunnen we als stichting dit onderhoud niet meer bekostigen, maar het is wel belangrijk dat huizen veilig blijven. Daarom zullen investeringen het komend jaar nodig zijn.

STICHTING CARE ♥ FOR CHILDREN

Financiële situatie in 2025

Het wordt steeds moeilijker om geld over te maken naar Myanmar zonder tussenkomst van de militairen. De militairen zijn niet blij dat scholen en weeshuizen donaties van buitenlandse NGO's ontvangen. Ze zijn bang dat daarmee de opstand van de rebellenlegers wordt gesteund. Gelukkig hebben we in 2025 geld over kunnen maken naar de buitenlandse bankrekening van de PDO High School in Mandalay. Die school heeft dat vervolgens overgemaakt naar de rekening van de weeshuizen.

Inkomsten Nederland

• Vaste sponsors en losse giften	€ 3.340
• Losse giften	€ 615
• Stichting Eekhoorn (laatste keer)	€ 4.000

Inkomsten lokaal

• Donaties van toeristen en gasten	€ 250
• Donaties van oud-studenten	€ 1.900
• Bijdrage Social Welfare Department	€ 3.653

Totaal aan inkomsten in 2025 € 13.758

Uitgaven Nederland

• Totale lokale kosten voor twee weeshuizen (salarissen, levensbehoeften, onderwijs)	€ 25.000
• Overheadkosten	€ 927

Totaal aan uitgaven in 2025 € 25.927

Verschil tussen inkomsten Nederland en uitgaven Nederland

In 2025 bedroeg het verschil tussen de inkomsten Nederland en uitgaven Nederland **€ 17.972**. Dit bedrag is uit het eigen vermogen van de stichting gehaald.

Verantwoording

Omdat onze stichting gerund wordt door enthousiaste vrijwilligers, hebben we geen salariskosten, geen reiskosten en

lage overheadkosten. Zo proberen we het voor u zo transparant mogelijk te houden. Elke geschonken euro is maar liefst 97 cent op locatie. Door het opgehaalde sponsorgeld ter plaatse te besteden, helpen we niet alleen de kinderen, maar stimuleren we ook de lokale ondernemers. Omdat alles in Myanmar naar Westerse begrippen goedkoop is, schaffen we alles ter plaatse aan. Onze staf werkt met lokale bedrijfjes die niet overheidsgebonden zijn.

Onze overtuiging

We kunnen de wereld niet veranderen, maar op kleine schaal kunnen we veel voor elkaar betekenen. En nee, we kunnen niet iedereen helpen, maar iedereen kan iemand helpen. Dat is onze overtuiging, onze wens en ons goede voornemen voor het nieuwe jaar.

Voor stichting Care for Children is er de komende jaren genoeg werk aan de winkel. De twee weeshuizen in Minethouk verdienen onze financiële steun. Die steun bieden kunnen we echter niet zonder hulp van donateurs, sponsors en stichtingen in Nederland. U hebt onze noodkreet op pagina 3 gelezen. We kunnen de weeshuizen nog drie jaar steunen en dan houdt het op. Wanneer u ons op één of andere manier kunt helpen, neem dan contact met ons op. Alvast hartelijk dank voor uw steun, hulp, advies en belangstelling in 2026!

We wensen u van harte een goed, gezond, inspirerend en vredevol 2026!

Care for Children

- C** Nico Schoenmakers (secretaris)
A Postadres: Brabanthoeven 73, 5244 HJ Rosmalen
M 06-10306983
E info@careforchildren.nu
W www.careforchildren.nu
B NL64 RABO 0383 5730 84 of NL39 INGB 0009 3905 67

STEUN ONS PROJECT!

We zijn als stichting afhankelijk van eenmalige en jaarlijkse giften van particulieren, stichtingen, organisaties en bedrijven. Elke bijdrage, groot of klein, is welkom!

IBAN: NL64 RABO 0383 5730 84
t.n.v. stichting Care for Children in Rosmalen

